

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentissimis Jesu Christi Dei-Hominis

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1723

VD18 80217931

Art. IV. Passio Christi Jesu est Armamentarium, unde desumimus omnia
arma necessaria ad superandos inimicos salutis nostræ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45509

nonnisi oculos defixos habere in Crucifixum suum, hunc arreptum porrigit in manus ejus; sanctus Vir recipit hunc cum gaudio, eliciente ubertim suis ex oculis lacrymas, ipsum amplexatur cum reverentia & affectu tenerissimo similiter eliciente illas ex oculis circumstantium. Imò, ecce hic liber meus; nolui quid scire, nisi ipsum, toto tempore vitæ meæ, nolo scire nisi ipsum in omnem æternitatem meam, & feliciter reddidit animam suam in amplexu Redemptoris sui.

Colloquium hoc Spiridionis oblectabat nos summè, sed videns id protrahendum longius, & metuens, ne deferere cogemur primum hoc facellum, antequam omnia illius nobis exposuisset mysteria, interpellavi ipsum, & interrogavi, quid sibi vellent isti currus triumphales, quos depictos videbam ex ista parte, ubi videre erat tot victoriosos, totque devicta monstra. Benè judicare id poteris, respondit mihi, sed explicare id tibi fuis haud abnuo.

ARGUMENTUM.

Passio Jesu Christi est Armamentarium, unde desumimus omnia arma necessaria, ad superandos inimicos Salutis nostræ.

ARTICULUS IV.

Sola Crux Jesu Christi nobis sufficit contra omnes inimicos nostros.

NOsti probè, omnem vitæ nostræ cursum non esse nisi continuam militiam & pugnam, dum agimus super terram. Nec te lateat, ingentem esse numerum inimicorum, quibuscum nobis sit pugnandum, quique omnes moliantur exspoliare nos vitâ æternâ: aut vincendi sunt illi, aut pereundum nobis. Habemus mundum, carnem, diabolum. Per mundum intelligo spiritum & omnes damnandas regulas & leges sæculi. Per carnem intelligo cunctas passionibus humanas, quæ se opponunt ra-

tioni & legi Dei. Per dæmonem intelligo totum infernum, qui abs intermissione contendit nobis eripere cælum.

Nobis ex nobisipsis desunt vires resistendi vel uni horum inimicorum soli; sed auxilium venit nobis è montibus sanctis. Jesus Christus, quem sanctus Paulus nuncupat virtutem Omnipotentem Dei Patris sui: *Christum Dei virtutem*, eo nomine descendit de cælis in terram, ut oppugnaret illos ac vinceret. Ipse primus arripuit arma, ipse docuit manus nostras ad præ-

I. Cor. I.

lium, & digitos nostros ad bellum, & vincere nos docuit exemplo suo & virtute sua. Sed quibus armis sperare possumus, ut ipsos vincamus, nili iisdem, quibus ipse usus est, cruce sua, passione sua.

Deus reddit
Constantinum
Magnum
Victorem per
Crucem.

Quando Deus liberare voluit Ecclesiam ab oppressione, quam toleravit ultra trecentos annos, sub crudeli persecutione Imperatorum idololatrarum, in qua aspicebat sanguinem fidelium torrentis in morem ubivis ferè effusum, in cunctis partibus mundi: quando Deus occludere voluit ingens hoc vulnus, quod effuderat velut sanguinis diluvium super terram, ad submergendum omnes falsos Deos, ac universam Gentilitatem, suamque in hoc consolari Ecclesiam, quòd habitura amplius non sit Imperatores sibi adversarios & inimicos, sed numeratura deinceps illos suos inter filios; operatus est prodigiosam conversionem Constantini Magni. Sed quamprimùm evalit is Christianus, obarmavit manus illius Deus armis Christianorum, docuitque ipsum, quàm ratione pugnandum sit, vincendum & triumphandum in militia Jesu Christi. Apparuit illi Crux in aère, tota circumfusa lumine, per cuncti-potentia hæc arma ipsi adpromittens victoriam: In hoc signo vinces; sicut refert Eusebius in vita magni hujus Principis.

Eusebius in
vita Constant.
lib. 1. c. 22.

Jam sic facit nobis omnibus. Adscripti sumus militiæ ipsius per sanctum Baptismum; sed eadem cæremonia coronat nos Imperatores & facit milites, nobisque impertitur arma ad vincendum, hæcque arma alia non sunt, nisi Crux sancta. Coronamur veluti Imperatores, quando baptizamus, eòquòd adoptemur in filios Dei, & hæredes Regni æterni, & gloriæ ipsius. Nonne sit agere Imperatorem, dum recipimus unctionem sacram, & jus possidendi in æternum tale imperium? sed evadimus quoque milites, & capeffimus manibus arma ad pugnandum & vincendum, eòquòd cælum velit, ut per nostras acquiramus victorias magnum hoc imperium à bonitate Dei nobis destinatum: hinc est, quòd armemur cruce, dum baptizamus; imprimitur hoc signum nobis in fronte, in capite & super humeros, quasi Deus nobis diceret, quod magno Constantino: In hoc signo vinces: his armis evades victor de omnibus inimicis salutis tuæ.

Quare muniamur ubique signo Crucis in Baptismo nostro.

Nunquam quis benè illis usus est, qui non triumphaverit de mundo, & vanitatibus ejus, de carne & concupiscentiis ejus, de dæmonibus inferni, & cunctis malitiis eorum: omnes hi inimici æquali ratione devicti sunt per sola Crucis & Passionis Domini nostri arma. Sic vides, quòd

Xxxxx

quòd omnes isti Victores curribus triumphalibus insidentes, & tot devicta monstra post se trahentes, non alia in manibus suis deportent arma, nisi solas Cruces. Interroga ipsos, quâ ratione iis usi fuerint ad vincendum mundum, & dicent tibi:

Quomodo vincatur mundus per Crucem,

Quando oppugnabat me mundus suis armatus voluptatibus, suis honoribus, suis divitiis, suis vanitatibus, & cunctis suis illecebris, quæ blandiuntur sensibus, apprehendebam manibus Jesum Christum crucifixum, & interrogabam animam meam: nonnè hic Deus est, quem adoras, cuique fidelitatis fecisti iuramentum? nonnè Christianus sum, id est, discipulus & imitator Jesu Christi? si sum, si imitator ipsum si fidelitatem ipsi servo, Regnum æternum promissum est mihi pro præmio; & hoc certissimum est mihi. Si tantæ sum vecordix, tantæque perfidix, ut deseram ipsum, partesque mundi amplectar, maximi ipsius adversarii, æternus me expectat ignis in abyssu inferni, de quo dubitare non possum. Aspice, anima mea, pondera bene, quid tibi agendum: an tuæ renuntiare voles professioni? an infidelis esse tuo Regi, tuo Deo, tuo Creatori, tuo Redemptori, Omnipotenti huic Domino, cui servis, qui suis constringit manibus æterna vel præmia, vel supplicia.

Et quando ita efficaciter ro-

boravi animam meam seriâ consideratione Jesu Christi crucifixi, converto me ad mundum, ipsumque interrogo: quid præ tendis deceptor perfide? an voles, ut adorem Deum pauperem, & ego sim dives? an voles, ut humiliatum ipsum videam & contemptum, & ego gloriam aucuper & vanitates? an voles, ut intuear ipsum tolerantem amore mei tam horrendos cruciatus, & ego secler voluptates, qui solemniter sponendi, ipsum quòd velim sequi, ipsum imitari? si volueris insultare ipsi, ducendo vitam vitæ ipsius adeò oppositam, uti tenebræ opponuntur luci, apage infelix Anti-Christe, id est, jurate inimice Jesu Christi, tibi non adhæreo, tuas non amplector partes. Astutissima mundi sapientia non poterit respondere mihi ad hoc; si non assentitur mihi, saltem confunditur; oportet ipsum cedere, devictus manet, & ego contemno illum. Et hæc ratione devici mundum per Passionem Jesu Christi; ostendendo illi solùm Crucem ipsius, in fugam converto ipsum haud aliter, quàm dæmonem.

Interroga ipsos, quomodo usi Quomodo vincatur caro per Crucem. sint eadem Cruce, ad superandam carnem & concupiscentias ejus, omnesque rebelles ipsius passiones. Dicent tibi, id factum esse, ponendo ipsi ob oculos horrendos cruciatus, quos Jesus Christus

Christus in toto sacratissimo per-
pessus est corpore, ut sanaret in-
ordinatos appetitus carnis, hu-
manasque passiones; & dicendo
ipsi: Ecce quantis concupiscen-
tiæ tuæ steterint tormentis & cru-
ciatibus Redemptori tuo: an ad-
dere voles super dolorem vulne-
rum ejus? apprehende igitur de
novo virgas, iterum flagella ip-
sum, effunde sanguinem ipsius
abundantiùs, si velis, perge ab-
strahere ipsi residuum pellis. Mi-
norem longè ipsi inferes injuriam
quàm annuendo infamibus con-
cupiscentiarum tuarum deside-
riis, eòquòd libenter toleraverit
hæc omnia, ut ipsorum extin-
gueret ardores & incendia. Non
est tam vehemens voluptatis de-
siderium, quod non extinguatur
aspectu dolorum atrocium, quos
Iesus Christus sustinuit in Cru-
ce, à tempore Passionis suæ.

S. August. in
Manuali c. 22. *Sanctus Augustinus, postquam
id expertus est, exaratum id ip-
sum reliquit in Manuali suo, ad
attestandum id cunctis fidelibus.
Cum me pulsat aliqua turpis co-
gitatio, recurro ad vulnera Chri-
sti: cum me premit caro mea,
recordatione vulnerum Domini
mei refurgo: cum diabolus mi-
hi parat insidias, fugio ad viscera
misericordiæ Domini mei, & re-
cedit à me: si ardor libidinis mo-
vet membra mea, recordatione
vulnerum Domini nostri, Filii
Dei extinguitur: in omnibus
adversitatibus non inveni tam*

efficax remedium, quàm vulne-
ra Christi: in illis dormio secu-
rus & quiesco intrepidus.

Sed caro ratione caret, cum
careat intellectu: sapiùs propo-
nuntur ipsi incassum efficacissi-
mæ rationes ac motiva: ipsa
namque bestia est, quæ aliud non
aucupatur, nisi ut effrœnatis suis
appetitibus faciat satis. Verum
est, sed quando hæc ratione agit
bestiam, excipienda est ut bestia
plagis & verberibus; & si consi-
deratio Passionis Iesu Christi
non movet ipsam, movebitur
saltem actuali participatione do-
lorum ejus, & evadet sapiens:
habeatur sicut habuit sanctus Be-
nedictus, qui volutavit ipsam in
vepribus; habeatur sicut habuit
S. Paulus qui flagellavit ipsam us-
que ad sanguinem; habeatur, si-
cut habuit sanctus Franciscus, &
omnes fermè Sancti, qui maclâ-
runt illam austeritatibus: bestia,
quæ non ducitur ratione, cedit
saltem verberibus. Et hæc ra-
tione per Crucem & Passionem
Iesu Christi superavimus carnem
& concupiscentias ejus.

Opus non est interrogare il-
los, quâ ratione vicerint diabo-
lum & totum infernum ejusdem
virtute Crucis; & quis ignorat,
simplici Crucis signo ipsos con-
teri, in fugam agi? magnus A-
postolus in epistola ad Collossen-
ses, postquam ad longum descri-
pserat victorias reportatas à Chri-
sto in Cruce, de inimicis salutis
nostræ,

Xxxxx 2

nostræ,

Curandum est
ut caro sentiat
crucem, quæ
ratio ne caret

Coloss. 2.

Quomodo
vincatur dia-
bolus per
Crucem,

Origenes in
cap. 8. Josue
v. 29.

Diabolus
confixus ad
Crucem Jesu
Christi.

nostræ, afferit tandem, quòd ex-
spoliaverit Principatus & pote-
states, id est, dæmones inferni,
uti plerumque id exponunt san-
cti Patres, quòdque palàm trium-
phaverit de illis in omnium con-
spectu mortalium, ut ostenderet
illis stragem potentissimorum
inimicorum animarum suarum.
Super quod Origenes commen-
tatus est, quòd Apostolus S. Pau-
lus representare nobis voluerit
Crucem Jesu Christi, velut cur-
rum ipsius triumphalem, in quem
gloriosus hic Victor elevatus in
loco magis sublimi, & portans
supra frontem titulum Regis, cap-
tivum & catenis implexum te-
neat dæmonem ad pedes suos,
velut devictum, qui nullam am-
plius habeat potestatem. Sunt
ambo, inquit ipse, in eandem suf-
fixi Crucem: Jesus Christus
omnino visibiliter, & diabolus
invisibiliter: Jesus Christus ad
tempus, exhibens illam velut
suarum instrumentum victoria-
rum; diabolus in æternum, por-
tans illam velut sui instrumen-
tum supplicii: Jesus Christus sa-
cratus veluti magnes, armatus
ferro ad manus & pedes, ut om-
nia attrahat ad se illecebris amo-
ris sui; diabolus horribile veluti
monstrum, ut fugiatur, contem-
natur, probrosè vincatur à cun-
ctis animabus, volentibus uti
adversus ipsum Crucem Domini
nostræ.

Fraudulentus hic mendacii pa-
ter intenderat perdere omnes per
lignum homines, persuadens ho-
mini primo, ut ederet de ligno
& fructu vetito; sed suis ipsemet
est captus cassibus, & dolo suo
dolens in propriam est actus rui-
nam, quando sapienti consilio &
infinita bonitate Dei, omnes ho-
mines vidit salvos, seque ipsum
perditum per lignum sanctæ
Crucis. Ipse superbus est Aman,
qui postquam miræ altitudinis
parari fecerat patibulum, ut in
illo suspenderetur Mardocheus,
vidit in eo ignominiosè sus-
pensum semetipsum. Abbas
Rupertus egregie hanc applicat
historiam ruinæ dæmonis. Ecce
tibi, inquit, magnum hunc ini-
micum totius generis humani,
homicidam hunc, qui in perso-
na primi hominis totam ipsius
occidit posteritatem: *Ipsum ho-*
micidam Deus vivens in suo ipse ma-
chinamento strangulavit; nihil magis
probrosum, nihil magis intolerabile
est dæmoni, quam dum de-
victum & prostratum se videt
Cruce nostri Domini, quòdque
hominum imbecillimus in fu-
gam agat ipsum simplici sanctæ
Crucis signo.

Verum si signum Crucis, quæ Vera Crux,
non nisi imago est, & quandoque
imago duntaxat manu depicta
in aere, ipsi tam est formidanda;
quid ergo erit vera Crux actua-
liter ab aliquo portata Christia-
no?

Diabolus vi-
cerat per li-
gnum, & per
lignum victus
est.

Rupertus Ab-
bas lib. 8. de
victoria Verbi
3.

quæ est affi-
ctio, fortior
est signo Cru-
cis,

no? veram appello Crucem, imitationem quamdam vel participationem actualem Passionum Jesu Christi; afflictio quaedam admodum vehemens, magnus quidam contemptus, poenitentia quaedam austera, persecutio plurimum injusta, est bona quaedam portio & particula Crucis; quique portaverit hanc in se & super se, terribilis est demonibus, nil ita desiderantibus, quam omnes videre homines voluptatibus immersos, nihilque abhorrentibus magis, quam intueri illos afflictione quaedam, qua similes reddantur Jesu Christo, aggravatos & oppressos.

Viri austeri
terrori sunt
demonibus,
ipsosque illu-
dunt.

Quis nescit omnes antiquos Eremitas Patres, qui austeritatem fuerant prodigia, terrori fuisse demonibus? quoties catervatim se aggregarunt, ut solum oppugnarent sanctum Antonium, transformantes se in terribissimas omnis generis figuras, ut saltem terrore percellerent ipsum, si ipsi nocere non possent? & is contemptum valde adhibebat eos, exprobrans ipsis ignaviam recordiam & infirmitatem suam. Itane integris cum legionibus proceditis adversus unicum parvulum homuncionem? O quam bene ostenditis infirmitatem vestram? non opus foret nisi unico solo, adversus homines plurimos, si minimum haberetis ro-

bur contra servos Jesu Christi. Si virium aliquid haberetis, sufficeret unus ad proelium. Sed nihil contra ipsos potestis, eo quod unus solus potentior sit toto simul inferno, quamdiu adheret is Cruci Domini nostri.

Ecce, fratres mei, concludit Spiritus Sanctus, quid innuere velint omnes hi currus triumphales, quos tot victoribus videtis onustos, alia manibus non portantes arma, nisi solas Cruces: haec sunt, quibus prostraverunt omnes salutis suae inimicos, quos representatos videtis in omnibus hisce monstris, quae alligata & veluti devicta jacent ad pedes eorum, servitura in perpetuum ad extollendum horum Victorum gloriam, utpote qui prevalere ipsis noverant cunctipotentibus armis Passionis amabilissimi Redemptoris nostri. Abundè satis hoc erat, ad persuadendum nobis, nihil esse efficacius, nihil utilius, nihilque magis consolatorium frequenti & seriâ consideratione Passionis Jesu Christi. Percepta igitur tantâ consolatione ex intuitu pimi hujus sacelli, instanter obsecravimus ipsum, ut eadem nos frui permetteret inspiciendo similiter residua. Remisit nos ad diem crastinum, & vidimus in secundo, quod percipietis.

Triumphus
Sanctorum
per Crucem.